26/06/2019

“Τι οικογένεια θέλουμε; Για ποια οικογένεια προσπαθούμε;”

/ Νέοι και Εκκλησία

του Σεβασμ. Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλου

Ζώντας στον κόσμο και στην εποχή μας, βλέποντας όσα συμβαίνουν σήμερα, διαπιστώνοντας την αναστάτωση, την ταραχή, την ανασφάλεια που υπάρχει, ένα ερώτημα έρχεται στον νου, στη σκέψη μου και στην καρδιά μου πολλές φορές, τι οικογένεια άραγε θέλουμε σήμερα και ποια θα ήταν η οικογένεια που θα έπρεπε να θέλουμε; Κι αυτό από την παρατήρηση, από αυτό που ζούμε, από αυτό που μας συμβαίνει, απ᾽ τα προβλήματα που έχουμε μέσα στο ίδιό μας το σπίτι, από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στις ανθρώπινες σχέσεις μας μέσα στην ίδιά μας την οικογένεια, από τη δυσκολία της επικοινωνίας που πολλές φορές υπάρχει μέσα στο ίδιο το σπίτι, από τις δύσκολες σχέσεις που πολλές φορές ζει ένα ζευγάρι, από τη δυσκολία της επικοινωνίας πολλές φορές με τα ίδιά μας τα παιδιά. Και το ερώτημα είναι τελικά: τι οικογένεια θέλουμε; Για ποια οικογένεια προσπαθούμε; Και έχουμε σκεφτεί πώς θα φτάσουμε; Να πάρουμε όμως τα πράγματα από την

αρχή.

Η οικογένεια θεμελιώνεται με το Μυστήριο του Γάμου, αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουμε στην Εκκλησία. Δύο άνθρωποι που αγαπιούνται έρχονται να μπολιάσουν την ανθρώπινη αγάπη τους με το μπόλι του Θεού. Ο γάμος για τη ζωή της Εκκλησίας είναι μυστήριο αγάπης. Ποιας αγάπης; Της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο, της αγάπης του άνδρα προς τη γυναίκα και της γυναίκας προς τον άνδρα, της αγαπητικής σχέσης των προσώπων. Εκεί που η καλλιέργεια της μεταξύ τους αγάπης και πιστότητας, γίνεται το ναι της ευχαριστίας προς τον Δωρεοδότη Χριστό. Ας τα αναλύσουμε όμως λιγάκι αυτά, της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο. Είναι αυτή η αγάπη που δημιουργεί τον άνθρωπο. Είναι αυτή η αγάπη του Θεού που έρχεται να συνάψει τους δύο ανθρώπους. Είναι αυτή η αγάπη του Θεού που φτάνει τον άνθρωπο στην ακεραιότητα. Θα δούμε σε λίγο τη λέξη αυτή. Της αγάπης του Θεού που προσφέρεται να γίνει ο συνεκτικός δεσμός της σχέσης των δύο ανθρώπων. Της αγάπης του Θεού που στο Μυστήριο του Γάμου έρχεται να προσφέρει τον ένα στον άλλο, για να γίνει ο καθένας ο στέφανος και η δόξα του άλλου. Της αγάπης του Θεού που είναι παρούσα, και πρέπει να είναι παρούσα, στη ζωή του ζευγαριού.

Της αγάπης του ανθρώπου τώρα, προς τον Θεό. Της αγάπης του ανθρώπου προς τον Θεό γενικά. Γιατί αυτή είναι η αναφορά του ανθρώπου, αυτό είναι το πρότυπο του ανθρώπου, αυτή είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου. Στην αγάπη του Θεού που δημιουργεί τον άνθρωπο, ο άνθρωπος απαντά με τη δική του αγάπη προς τον Θεό, γιατί θέλει η Χάρη Του να συντηρεί όλη του την ανθρώπινη ύπαρξη, να δίνει νόημα στη ζωή και να ομορφαίνει τα πάντα μέσα στη ζωή. Της αγάπης του ανθρώπου προς τον Θεό, που είναι μία φυσική αναφορά της ζωής του προς την αρχή του, προς το αρχέτυπο. Της αγάπης του άνδρα προς τη γυναίκα και της γυναίκας προς τον άνδρα. Δεν μπορεί να υπάρξει γάμος χωρίς αυτή την αγάπη, χωρίς αυτόν τον έρωτα του ενός προς τον άλλον. Αυτή την επιθυμία του καθενός να ζει και να μοιραστεί τη ζωή του με τον άλλον. Είναι αυτή η αγάπη που έχει σημασία να είναι αληθινή. Που έχει σημασία να μην είναι μία εντύπωση της στιγμής. Που έχει σημασία να μην είναι εγωισμός στη θέση της αγάπης. Μιας αγάπης που οδηγεί τον καθένα να βγει από τον εαυτό του, για να συναντήσει τον άλλον. Που οδηγεί τον καθένα να κενώσει τον εαυτό του, από τη δική του ύπαρξη, για να πληρωθεί από την παρουσία του άλλου. Αυτής της αγάπης που γίνεται η αφορμή ο ένας να είναι η χαρά του άλλου κι όχι η κόλαση του άλλου.

Η αγαπητική σχέση των προσώπων είναι το θεμέλιο ενός αληθινού γάμου. Αυτή την αγαπητική σχέση έρχεται να προσλάβει το Πνεύμα το Άγιο και να την μπολιάσει στη ζωή του Χριστού και να τους προσφέρει, όχι την αγάπη ανθρώπινο

συναίσθημα, αλλά την αγάπη πρώτο καρπό του Αγίου Πνεύματος. Δηλαδή να πάρει το θνητό και φθαρτό και να το μπολιάσει με το Θεανθρώπινο και αθάνατο. Για να γίνει η αγάπη των προσώπων κραταιά ως θάνατος και μέσα σε αυτήν την προοπτική η σχέση ανοίγεται στην Τριαδικότητα. Γιατί για εκείνον που δέχεται τον άλλον ως δώρο του Θεού, τότε η μεταξύ τους πιστότητα και αγάπη γίνεται το ναι της ευχαριστίας προς τον Δωρεοδότη Χριστό. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η φύση των πραγμάτων. Ποιος είναι ο στόχος του γάμου; Θα λέγαμε απλά, είναι η καλλιέργεια και εμβάθυνση του μυστηρίου της αγάπης. Ο γάμος δεν είναι κάτι το στιγμιαίο, ούτε το δεδομένο. Είναι στόχος. Ξεκινάνε για να φθάσουν στην πληρότητα της σχέσης, μία σχέση η οποία πλέον, ολοκληρώνεται στη Βασιλεία του Θεού. Στην ακολουθία του γάμου ευχόμαστε για το ζευγάρι και για τη σωτηρία τους. Αυτή η σωτηρία έχει δύο διαστάσεις, την κάθετη και την οριζόντια. Το ρήμα σώζομαι σημαίνει γίνομαι σώος, γίνομαι ακέραιος.

Ο άνθρωπος από τον Θεό πλάστηκε άρσεν και θήλυ. Είναι πολύ σημαντική η πρόταση: «κατ᾽εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν», ενικός ο αριθμός, τον άνθρωπο, «ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». Αυτό το ένα μοιράζεται σε δύο. Η ανθρώπινη φύση είναι ανδρόγυνη, στην κοινωνία των δύο αποκαθίσταται η ακεραιότητα της ανθρώπινης φύσης, όπως πλάστηκε από τον Θεό. Σ᾽ αυτή λοιπόν την κοινωνία του γάμου, ο καθένας ζητά τον έτερο, αυτόν διά του οποίου ολοκληρώνεται. Γίνεται ακέραιος, γίνεται σώος, ξαναβρίσκει τη χαμένη του ακεραιότητα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι έμεινε μέσα στην ιστορία του λαού μας, η φράση το «έτερον ήμισυ». Και έτσι τα δύο ήμισυ κάνουν το όλον, τον άνθρωπο με την ανδρόγυνη φύση του. Από την άλλη πλευρά υπάρχει η κάθετη διάσταση, ο άνθρωπος γίνεται σώος και ακέραιος όταν κοινωνεί με την πηγή της ζωής του, τον Θεό. Η Θεανθρώπινη φύση είναι ακέραια, γιατί στην κοινωνία του με τον Θεό το κτιστό κοινωνώντας με το Άκτιστο υπερβαίνει την κτιστότητά του. Το θνητό κοινωνώντας με το Αθάνατο υπερβαίνει τη θνητότητά του. Έτσι μέσα στο μυστήριο του γάμου, της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο, και του ανθρώπου με τον άνθρωπο, του άνδρα με τη γυναίκα, ο άνθρωπος αποκτά αυτή τη δυνατότητα να φτάσει σε αυτή την ακεραιότητα, την ακεραιότητα και την οριζόντια και την κάθετη. Δεν είναι ανεξάρτητες η μία από την άλλη, αλλά πηγάζει η μία από την άλλη, εμπνέεται από την άλλη. Η ανθρώπινη αγάπη εμπνέεται από την αγάπη του Θεού. Κι όταν ο άνθρωπος επιμένει και αγωνίζεται να βλέπει τον άλλον άνθρωπο ως εικόνα του Θεού, ως δώρο του Θεού, τότε αυτή η ακεραιότητα και στις δύο διαστάσεις είναι αυτή που βιώνεται μέσα στην οικογένεια, μέσα στη σχέση του ζεύγους.

(από το βιβλίο: «Προβλήματα Αγωγής»)